

- W niniejszym przypadku mamy do czynienia z wnioskami o dostęp do dokumentów, których ujawnienie nie stoi w sprzeczności z żadnym interesem publicznym, lecz właśnie służy temu interesowi, ponieważ jedynie dzięki ich poznaniu możliwe będzie znalezienie informacji pozwalających nie tylko obalić z technicznego i prawnego punktu widzenia zarzuty postawione w ramach postępowania w sprawie naruszenia, lecz również wykazać ważność postępowania przeprowadzonego, za pełną zgodą właściwych podmiotów, w celu wybrania najbardziej właściwego projektu uzdatnienia obszaru Cengio, należącego wcześniej do ACNA zgodnie z zasadami wspólnotowymi w dziedzinie rekultywacji obszarów dotkniętych zanieczyszczeniem historycznym i w dziedzinie zrównoważonych działań w zakresie ochrony środowiska, a także w celu jego realizacji.
- Dostęp mógłby zostać ograniczony do wskazania dokumentów przekazanych do akt sprawy przez Republikę Włoską, po utajeniu tych, które znajdują się już w aktach postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2015 r. – Rose Vision/Komisja

(Sprawa T-587/15)

(2015/C 398/86)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Rose Vision, S.L. (Pozuelo de Alarcón, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Marín López)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Po pierwsze, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2015) 5449 final z dnia 28 lipca 2015 r. w sprawie odzyskania łącznej kwoty 535 613,20 EUR wraz z odsetkami należnymi od Rose Vision, S.L.
- Po drugie, na podstawie art. 272 TFUE, stwierdzenie, że Komisja naruszyła pkt II.14 ust. 1 lit. a) i pkt II.22 ust. 5 ogólnych warunków FP7, w związku z końcowym sprawozdaniem z audytu 11-INFS-025 i z audytu 11-BA119-016 dokonanych w lokalach Rose Vision w ramach jej uczestnictwa w projekcie „Support action to the Integral Satcon Initiative (sISI)”, w projekcie „Implementing cooperation on Future Internet and ICT Components between Europe and Latin America (FIRST)”, projekcie „Supporting the future of the NEM European Technology Platform (FutureNEM)”, projekcie „Support Action for the NEM European Technology Platform (4NEM)” i projekcie „Structural Funds for Regional Research Advancement (SFERA)”.
- Po trzecie, na podstawie art. 272 TFUE, stwierdzenie, że końcowe sprawozdanie z audytu 11-INFS-025 i sprawozdanie z audytu 11-BA119-016, sporządzone z naruszeniem pkt II.14 ust. 1 lit. a) i II.22 ust. 5 ogólnych warunków FP7 są na podstawie umowy nieważne i pozbawione skuteczności.

- Po czwarte, na podstawie art. 272 TFUE w związku z art. 340 akapit pierwszy TFUE, stwierdzenie, że Rose Vision nie jest winna Komisji kwoty 535 613,20 EUR wraz z odsetkami, wskazanej w decyzji Komisji C(2015) 5449 final z dnia 28 lipca 2015 r.
- Po piąte, na podstawie art. 272 TFUE w związku z art. 340 akapit pierwszy TFUE, zasądzenie od Komisji na rzecz Rose Vision należnych do zapłaty z tytułu uczestnictwa Rose Vision w projektach FP7 kwot, które obecnie wynoszą 195 571,13 EUR odnośnie do projektów Komisji sISI, FIRST, FutureNEM, 4NEM i SFERA oraz 217 729,37 EUR, wraz z kwotami narosłymi w przyszłości odnośnie do projektów Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych E-Sponder i MaPEer SME. Te dwie kwoty, które są tymczasowe i powinny być przedmiotem dokładniejszego obliczenia na dalszym etapie postępowania, zostaną podwyższone w każdym wypadku o odsetki przewidziane w pkt II.5 ust. 5 ogólnych warunków FP7.
- Po szóste, na podstawie art. 272 TFUE w związku z art. 340 akapit pierwszy i drugi TFUE, zasądzenie od Komisji na rzecz Rose Vision odszkodowania z tytułu odpowiedzialności umownej za szkody wynikające z naruszenia pkt II.14 ust. 1 lit. a) i z pkt II.22 ust. 1 pkt II.5 ust. 3 lit. d) ogólnych warunków FP7 oraz z tytułu odpowiedzialności pozaumownej za szkody wynikające z zarejestrowania Rose Vision na poziomie W 2 systemu wczesnego ostrzegania (SWO), w kwocie wskazanej w pkt 114 niniejszej skargi lub jakiegokolwiek innej kwoty, którą Trybunał uzna za właściwą *ex aequo et bono*.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na tym, że sprawozdanie końcowe z kontroli 11-INFS-025 z dnia 9 października 2012 r. i sprawozdanie końcowe z kontroli 11-BA119-016 z dnia 22 kwietnia 2013 r. naruszają pkt II.4 ust. 1 lit. a) ogólnych warunków FP7, ponieważ uznano w nich, że koszty poniesione przez Rose Vision nie kwalifikują się z tego względu, że nie są rzeczywiście poniesione.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że sprawozdanie końcowe z audytu-INFS-025 z dnia 9 października 2012 r. i sprawozdanie końcowe z audytu-BA119-016 z dnia 22 kwietnia 2013 r. naruszają pkt II.22 ust. 5 ogólnych warunków FP7.
3. Zarzut trzeci, oparty na tym, że zawieszenie płatności na rzecz Rose Vision dokonane przez Komisję we wszystkich projektach siódmego programu ramowego, w których uczestniczyła Rose Vision jak i przyjęte przez agencję w konsekwencji zawieszenia postanowione przez Komisję, naruszają pkt II.5 ust. 3 lit. d) ogólnych warunków FP7.
4. Zarzut czwarty, oparty na tym, że aktywacja w stosunku do Rose Vision ostrzeżenia w SWO Komisji na poziomie W 2 jest pozbawione podstawy prawnej zgodnie ze stanowiskiem przyjętym w wyroku Sądu z dnia 22 kwietnia 2012 r. T-320/09, Planet/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2015 r. – Transavia Airlines/Komisja

(Sprawa T-591/15)

(2015/C 398/87)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Transavia Airlines (Schiphol, Niderlandy) (przedstawiciele: R. Elkerbout i M. R. Baneke, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska